

Sygn. akt X K 106/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Julita Hartuna

Protokolant: Magdalena Sadowska

przy udziale prokuratora Iwony Ratajczyk

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2016 r.

sprawy **M. Z.**, syna R. i H. z domu B., urodzonego w dniu (...) w G.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 18 maja 2011 roku w sprawie X K 1257/10 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony dnia 04 sierpnia 2010 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k. k. grzywnę 10 (dziesięć) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych, postanowieniem z dnia 14 maja 2013 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 31 maja 2012 roku w sprawie X K 1245/10 za popełniony:

- w dniu 06 sierpnia 2010 roku czyn z art. 280 § 1 k. k. wymierzono mu karę 2 lata pozbawienia wolności;

- w dniu 06 sierpnia 2010 roku czyn z art. 158 § 1 k. k. wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

i orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem na okres 4 (czterech) lat tytułem próby, postanowieniem z dnia 11 maja 2015 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 09 października 2014 roku w sprawie X K 804/14 za popełniony:

- w dniu 07 czerwca 2014 roku czyn z art. 193 k. k. wymierzono mu karę 3 miesiące pozbawienia wolności,

- w dniu 07 czerwca 2014 roku czyn z art. 13 § 1 k. k. w zw z art. 282 k. k. w zw z art. 64 § 1 k. k. wymierzono mu karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności; zaś na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k. k. grzywnę 30 (trzydzieści) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych,

- w dniu 07 czerwca 2014 roku czyn z art. 217 § 1 k. k. wymierzono mu karę 4 miesiące pozbawienia wolności,

i orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 27 października 2014 roku w sprawie X K 513/13 za czyn popełniony w dniu 05 lutego 2013 roku z art. 217 § 1 k. k. i wymierzono mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 2 czerwca 2015 roku (prawomocny od dnia 6 listopada 2015 r.) w sprawie o sygnaturze akt X K 1199/14

- za czyn z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 20 października 2014 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności
- za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 223 § 1 kk popełniony w dniu 20 października 2014 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności
- za czyn z art. 226 § 1 kk popełniony w dniu 20 października 2014 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

i orzeczono karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

a nadto, wobec którego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 sierpnia 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt X K 155/15 połączono jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone względem skazanego wyrokami w sprawach:

- o sygnaturach akt X K 1257/10 i X K 1245/10, wymierzając w ich miejsce karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;
- o sygnaturach akt X K 804/14 i X K 513/13, wymierzając w ich miejsce karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

I. na mocy art. 575 § 1 kpk rozwiązuje węzły kar łącznych pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 sierpnia 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt X K 155/15;

II. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, art. 85a kk, art. 86 § 1 kk w zw. z art. 569 § 1 kpk i art. 570 kpk łączy skazanemu **M. Z.** jednostkowe kary pozbawienia wolności i kary łączne pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami:

- a) Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 18 maja 2011 roku w sprawie **X K 1257/10**
- b) Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 31 maja 2012 roku w sprawie **X K 1245/10**
- c) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 09 października 2014 roku w sprawie **X K 804/14**
- d) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 27 października 2014 roku w sprawie **X K 513/13**
- e) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 2 czerwca 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **X K 1199/14**

i w ich miejsce wymierza skazanemu karę łączną 7 (siedmiu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na mocy art. 576 § 1 kpk a contrario pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach podlegających połączeniu pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 572 kpk w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

V. na podstawie art. 577 kpk zalicza skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie II wyroku łącznej kary pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczone skazanemu w sprawach podlegających łączeniu oraz okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu, w szczególności okres od dnia 1 lipca 2013 r. do dnia 1 marca 2014 r., od dnia 07 czerwca 2014 r. do dnia 09 października 2014 r. i od dnia 20 października 2014 r. do dnia 31 października 2014 r.;

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. U. kwotę 295,20 zł (dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych 20/100) tytułem kosztów obrony świadczonej na rzecz skazanego z urzędu, w tym 55,20 zł (pięćdziesiąt pięć złotych 20/100) tytułem podatku VAT;

VII. na mocy art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r. nr 49, poz. 223) nie pobiera od skazanego odrębnej opłaty od wyżej orzeczonej kary łącznej, a na mocy art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk zwalnia go od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt X K 106/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Skazany M. Z. był karany następującymi prawomocnymi wyrokami, podlegającymi aktualnie wykonaniu:

1. Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 18 maja 2011 roku w sprawie X K 1257/10 za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony dniu 04 sierpnia 2010 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk grzywnę 10 (dziesięć) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych, postanowieniem z dnia 14 maja 2013 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 31 maja 2012 roku w sprawie X K 1245/10 za popełniony:

- w dniu 06 sierpnia 2010 roku czyn z art. 280 § 1 kk wymierzono mu karę 2 lata pozbawienia wolności;

- w dniu 06 sierpnia 2010 roku czyn z art. 158 § 1 kk wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

i orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem na okres 4 (czterech) lat tytułem próby, postanowieniem z dnia 11 maja 2015 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 09 października 2014 roku w sprawie X K 804/14 za popełniony:

- w dniu 07 czerwca 2014 roku czyn z art. 193 kk wymierzono mu karę 3 miesiące pozbawienia wolności,

- w dniu 07 czerwca 2014 roku czyn z art. 13 § 1 kk w zw z art. 282 kk w zw z art. 64 § 1 kk wymierzono mu karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności; zaś na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk grzywnę 30 (trzydzieści) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych,

- w dniu 07 czerwca 2014 roku czyn z art. 217 § 1 kk wymierzono mu karę 4 miesiące pozbawienia wolności,

i orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 27 października 2014 roku w sprawie X K 513/13 za czyn popełniony w dniu 05 lutego 2013 roku z art. 217 § 1 kk i wymierzono mu karę 4 miesiące pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 2 czerwca 2015 roku (prawomocny od dnia 6 listopada 2015 r.) w sprawie o sygnaturze akt X K 1199/14

- za czyn z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 20 października 2014 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności

- za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 223 § 1 kk popełniony w dniu 20 października 2014 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności

- za czyn z art. 226 § 1 kk popełniony w dniu 20 października 2014 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

i orzeczono karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Nadto, wobec M. Z. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 24 sierpnia 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt X K 155/15 połączono jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone względem skazanego wyrokami w sprawach:

- o sygnaturach akt X K 1257/10 i X K 1245/10, wymierzając w ich miejsce karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;
- o sygnaturach akt X K 804/14 i X K 513/13, wymierzając w ich miejsce karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

dowody: akta spraw X K X K 804/14, X K 1199/14, X K 155/15 Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku, dane o karalności k. 25 - 26, dane o pobytach i orzeczeniach k. 19 - 20

Skazany wychowywał się w rodzinie pełnej, ma troje rodzeństwa. Relacje w rodzinie są prawidłowe, choć sytuacja materialna jest trudna. Skazany od dzieciństwa sprawiał poważne problemy wychowawcze, nadużywał alkoholu i przyjmował środki narkotyczne. Pod wpływem tych środków był agresywny, nie kontrolował swojego zachowania. Był diagnozowany psychiatrycznie.

Postawę skazanego w zakładzie karnym określa się jako pozytywną. Skazany zachowuje się zgodnie z wymogami regulaminu, był 10 razy nagradzany, nie był karany dyscyplinarnie. Jest zatrudniony nieodpłatnie. Karę odbywa w systemie zwykłym. Jest zgłoszony na leczenie do oddziału terapeutycznego dla osób uzależnionych od alkoholu, ma być tam przyjęty w kwietniu 2017 r. Deklaruje krytyczny stosunek do popełnianych przestępstw. Utrzymuje kontakty z członkami rodziny.

dowody: opinia o skazanym k. 20, wywiad środowiskowy k. 15 - 16

Sąd zważył, co następuje:

Zacząć wypada od wskazania, iż od dnia 1 lipca 2015r. ustawodawca gruntownie przebudował model orzekania w przedmiocie wyroku łącznego i kar łącznych, uchwalając również przepisy intertemporalne, które wskazują jakie przepisy stosować po dacie 1 lipca 2015 r. w związku z wejściem w życie w dniu 1 lipca 2015 roku przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks Karny oraz niektórych innych. Przepis art. 19 ust 1 wyżej wymienionej ustawy stanowi, że przepisów rozdziału IX kodeksu karnego, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W niniejszej sprawie, skoro M. Z. został skazany m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 2 czerwca 2015 r., który uprawomocnił się dnia 6 listopada 2015 roku w sprawie X K 1199/14, stosować należy przepisy znowelizowane.

Zgodnie z art. 85 § 1 i 2 kk w obecnym brzmieniu, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Należy nadmienić, że w przypadku M. Z. zastosowania nie znajdują przepisy art. 85 § 3 i 4 kk.

W niniejszej sprawie przesłanki warunkujące możliwość wydanie wyroku łącznego zachodzą zatem w stosunku do wszystkich wyroków objętych wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie X K 155/15, to jest:

- a) wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 18 maja 2011 roku w sprawie X K 1257/10;
- b) wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 31 maja 2012 roku w sprawie X K 1245/10;
- c) wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 09 października 2014 roku w sprawie X K 804/14;

d) wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 27 października 2014 roku w sprawie X K 513/13; a także w stosunku do ostatniego wyroku - Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 2 czerwca 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt X K 1199/14.

We wszystkich tych przypadkach M. Z. wymierzono kary pozbawienia wolności, a zatem kary, które można ze sobą połączyć. Nadto, żadna z tych kar nie została jeszcze w całości wykonana.

Rozważając kwestię wysokości kary łącznej, jaka winna zostać orzeczona względem M. Z. w miejsce skazań objętych wyżej wymienionymi wyrokami Sąd miał na względzie treść art. 86 kk, wyznaczającego jej granice. Z przepisu tego wynika, że Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (ewentualnie - kar łącznych, podlegających łączeniu, vide art. 86 § 4 kk) do ich sumy, nie przekraczając jednak w odniesieniu do kary pozbawienia wolności – 15 lat. Co do zasady zatem, kara łączna pozbawienia wolności w tym wypadku powinna mieścić się w granicach od 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 7 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Nadmienić należy, że wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary jednostkowe, ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. W doktrynie prawa karnego podkreślano dotąd, że przy wymiarze kary łącznej decydujące znaczenie ma względem na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej (M. Szewczyk, Kara łączna w polskim prawie karnym, Kraków 1981, s. 78). Zastosowanie właściwej zasady łączenia kar (absorpcji, kumulacji, asperacji) w głównej mierze zależy od związku podmiotowego i przedmiotowego pomiędzy zbiegającymi się czynami. W aspekcie przedmiotowym związek realnie zbiegających się przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych przestępstw, tj. bliskość czasowa ich popełnienia (największa, gdy przestępstwa popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), tożsamość osób pokrzywdzonych (największa ścisłość związku zachodzi, gdy kilkoma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego (im bardziej zbliżone dobra prawne, tym większa przedmiotowa bliskość przestępstw), sposób działania sprawcy. W aspekcie podmiotowym chodzi o motywację bądź pobudki kierujące sprawcą, rodzaj i formę jego zawinienia. Im ściślejszy związek podmiotowy i przedmiotowy pomiędzy zbiegającymi się czynami, tym bardziej zasadne jest zastosowanie zasady absorpcji. (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 marca 1981 r. VI KZP 5/81, OSNPG 1981, z. 5, poz. 43 oraz uchwałę w składzie 7 sędziów z dnia 25 lutego 2005 roku, I KZP 36/04, OSNKW 2005, Nr 2, poz. 13). Dodany nowelizacją obowiązującą od 1 lipca 2015 roku przepis art. 85a kk wprost wskazuje zaś, że orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd doszedł do przekonania, iż wymiar kary łącznej za pozostające w zbiegu przestępstwa w tym wypadku winien zostać ukształtowany na zasadzie znacznej asperacji, jako że wprawdzie część omawianych czynów to przestępstwa podobne (przeciwko mieniu), ale w grę wchodzi również czyny skierowane przeciwko innym dobrom prawnym - życiu i zdrowiu, wolności, nietykalności cielesnej, działalności instytucji państwowych. Nadto, czyny te zostały popełnione w dość znacznych odstępach czasu - dwa z nich w roku 2010, następne po niemal trzech latach, a kolejne w 2014 roku, w odstępach półrocznych. Niektóre spośród omawianych czynów charakteryzowały się szczególnie wysokim stopniem społecznej szkodliwości - dwa rozboje, w tym jeden popełniony w warunkach recydywy, pobicie, wymuszenie rozbójnicze.

Na korzyść skazanego, tj. jako okoliczności mające przemawiać za zastosowaniem zasady absorpcji, Sąd uwzględnił jego właściwą postawę podczas odbywania kary pozbawienia wolności oraz pozytywną opinię z zakładu karnego, w którym skazany przebywa. Sąd miał też na względzie sytuację rodzinną skazanego, fakt, iż dąży on do utrzymania więzi z członkami najbliższej rodziny.

Natomiast okolicznością wyjątkowo niekorzystną dla M. Z. jest fakt, iż po pierwszym skazaniu, orzeczeniu wobec oskarżonego kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a nawet po jej zarządzeniu w 2013 roku, skazany

dopuszczył się jeszcze szeregu dalszych przestępstw, przy czym dwa poważne występki przeciwko mieniu popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa (recydywy). Warto zauważyć, że po opuszczeniu przez skazanego zakładu karnego w dniu 1 marca 2014 r. już po upływie trzech miesięcy, w dniu 7 czerwca 2014 r. popełnił on kolejne przestępstwo (z art. 282 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i in.), w związku z którym został tymczasowo aresztowany, by znów tuż po zwolnieniu z aresztu dnia 9 października 2014 r., po zaledwie jedenastu dniach (20 października 2014 r.) dopuścić się następnego rozboju i innych przestępstw. Oznacza to, że skazanie oskarżonego i wymierzenie mu najsurowszych kar nie spełniło swej podstawowej funkcji, mianowicie nie powstrzymało w żaden sposób M. Z. przed dalszą działalnością przestępczą. Skazany przekonał się o skuteczności wymiaru sprawiedliwości, wiedział, że popełnianie przez niego przestępstw będzie skutkowało określonymi negatywnymi konsekwencjami, był świadom, czym w praktyce jest kara pozbawienia wolności, gdyż ją odbywał, podjęto wobec niego próbę resocjalizacji, lecz okazało się, że osiągnięty efekt był tylko pozorny. M. Z. swoim zachowaniem wykazał, że nie liczy się w żaden sposób z obowiązującymi normami, nie zamierza zmienić swojego trybu życia, podjąć pracy i postępować w zgodzie z prawem. Zdaniem Sądu, przemawia to przeciwko nadmiernemu skracaniu okresu przebywania przez M. Z. w zakładzie karnym, gdzie wobec skazanego będą prowadzone oddziaływania edukacyjne i terapeutyczne, w szczególności odbędzie on niezbędną i kluczową w jego przypadku terapię uzależnienia od alkoholu.

Dlatego też, zdaniem Sądu, adekwatna do okoliczności sprawy jest kara łączna 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na marginesie należy wskazać, że Sąd rozważał również, czy względniejszym dla skazanego nie będzie zastosowanie wobec niego przepisów obowiązujących przed 1 lipca 2015 r., zgodnie z przepisem art. 4 § 1 kk. Niemniej jednak, według zasad obowiązujących uprzednio, wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku w sprawie X K 1199/14 nie podlegałby połączeniu z innymi wyrokami, zatem skazany nie miałby w ogóle możliwości uzyskania nowego wyroku łącznego, a tym samym jakiegokolwiek szansy na złagodzenie kary.

Sąd uznał za w pełni wiarygodny materiał dowodowy zgromadzony w sprawie w postaci opinii o skazanym, wywiadu kuratora, danych o karalności, odpisów orzeczeń, danych z akt poprzednich spraw. Dowody te są kompletne, zebrane zgodnie z wymogami procedury, nie były kwestionowane przez strony, a zatem brak jest podstaw do ich podważania.

W punkcie III wyroku na podstawie art. 576 § 1 kpk (a contrario) pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach określonych w punkcie I wyroku łącznego Sąd pozostawił do odrębnego wykonania. Natomiast w punkcie IV Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie (co do części nie podlegającej łączeniu).

Zgodnie z brzmieniem art. 577 kpk Sąd zaliczył także skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie II wyroku łącznej kary pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczone skazanemu w sprawach podlegających łączeniu oraz okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu, w szczególności okresy od dnia 1 lipca 2013 r. do dnia 1 marca 2014 r., od dnia 07 czerwca 2014 r. do dnia 09 października 2014 r. i od dnia 20 października 2014 r. do dnia 31 października 2014 r.

Sąd rozstrzygnął także o kosztach obrony świadczonej na rzecz oskarżonego z urzędu, zasądzając od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. U. kwotę 295,20 zł, w tym 55,20 zł tytułem podatku VAT. Przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia Sąd miał na uwadze ilość terminów rozpraw i wysokość stawek urzędowych za udział w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, obowiązujących w postępowaniach wszczętych po 1 stycznia 2016 r.

Na mocy art. 624 § 1 kpk Sąd orzekł o kosztach postępowania w sprawie, zwalniając M. Z. od ich ponoszenia w całości, obciążając nimi Skarb Państwa, z uwagi na trudną sytuację majątkową skazanego.

ZARZĄDZENIE

1. (...);

2. (...);

3. (...);

G., dnia 6 czerwca 2016 r.